- Parinte, in ce fel pot fi ajutati oamenii de vreme ce se intampla atatea in lume?

- Cel ce vrea sa se ajute, se ajuta si cu lucruri de nimic (...) Mai demult neamul nostru traia duhovniceste, de aceea si Dumnezeu l-a binecuvantat si Sfintii ne-au ajutat in chip minunat, si am biruit pe vrajmasii nostri, care totdeauna au fost mai multi decat noi. Astazi spuneam ca suntem ortodocsi, dar, din pacate, adesea avem numai numele de ortodox, nu si viata ortodoxa.

Am intrebat pe un duhovnic cu lucrare sociala, cu o gramada de fii duhovnicesti etc.: "Ce stii despre acel film hulitor?" [e vorba de "Ultima ispita", a lui Martin Scorsese] "Nu stiu nimic", mi-a raspuns. Nu stie nimic si este intr-un oras mare. Unii ca acestia adorm lumea. O lasa asa, ca sa nu se intristeze, ci ca sa se distreze. Nu cumva sa spui ca va fi razboi, sau ca se va face a Doua Venire pentru care si trebuie sa ne pregatim, ca nu cumva sa se mahneasca oamenii. Ca unele batrane care spun: "Nu vorbi despre moarte, sa vorbesti numai de bucurii si de botezuri", ca si cum nu le-ar astepta moartea. Astfel simt o bucurie falsa. (...) [In loc] de ar cugeta la moarte si ar spune: "Trebuie sa ma spovedesc, sa ma pregatesc duhovniceste, pentru ca poate si pe mine peste putin timp ma va chema Hristos la viata cealalta." Altfel, vine moartea si le ia pe nepregatite.

Altii iarasi din ... "bunatate" spun: "Ereticilor nu le spuneti ca sunt in ratacire, ca sa le aratam dragoste." Si asa pe toate le niveleaza. Daca acestia ar fi trait in primii ani ai crestinismului, n-am fi avut nici un sfant. Atunci spunea crestinilor: "Arunca numai tamaie in foc si nu te lepada de Hristos". Dar n-au primit. "Fa-te numai ca arunci!". Nici asa n-au primit. "Nu vorbi despre Hristos si du-te liber in alta parte", si nici pe asta n-o primeau. Astazi, vezi o lume fiarta.

* * *

Astazi traim in anii Apocalipsei. Nu este nevoie ca cineva sa fie prooroc ca sa inteleaga asta. Lucrurile inainteaza tac-tac. Ce ne asteapta nu stim. Toata aceasta situatie ce s-a instapanit ne vorbeste in acesta sens. De aceea cu atat mai mult acum trebuie sa ne sprijinim pe rugaciune si sa luptam impotriva raului prin rugaciune. Singura solutie aceasta este: sa il rugam pe Dumnezeu sa ii fie mila de faptura Sa - desi nu suntem vrednici de mila. Nu se va mai afla intelegere. (...) Dumnezeu vede ca astfel se vor desfasura lucrurile, dar noi facem rugaciune pentru ca un rau sa fie mai putin dureros si ca sa nu se intinda. De aceea se si spune in Evanghelie ca pentru cei alesi se vor scurta zilele (Mt. 24, 22; Mc. 13, 20).

* * *

La inceput sa ne rugam pentru ca rugaciunea noastra sa aiba drept rezultat venirea tuturor celor ce traiesc si a celor care vor trai la evlavie fata de Dumnezeu. Eu spun in rugaciunea mea: "Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine". Si mai spun: "Doamne, mantuieste pe cei necredinciosi". Cand preotul spune "Pentru cei ce ne-au cerut noua nevrednicilor sa ne rugam pentru dansii", adaug si "pentru cei ce nu ne-au cerut". Pentru ca trebuie sa ne rugam si pentru care ne-au cerut-o, cat si pentru cei ce nu ne-au cerut, si pentru cunoscuti si pentru necunoscuti. Exista atatea mii de oameni care au mai mare nevoie si probleme mai serioase decat acei care ne-au cerut sa ne rugam. Sa facem rugaciune si pentru cei ce au fost nedreptatiti, ca sa se arate adevarul; sa li se dea libertate celor inchisi si sa-i foloseasca duhovniceste necazul prin care au trecut. (...)

Sa te rogi in general [decat sa adresezi cereri concrete] si sa spui: "Doamne Iisuse Hristoase miluieste pe cei ce sufera trupeste si sufleteste." In aceasta rugaciune sunt cuprinsi si cei adormiti. Daca-ti vine in minte o ruda, spune si pentru ea o rugaciune: "...miluieste pe robul Tau cutare", si treci imediat la rugaciunea generala pentru toata lumea, "...miluieste toata lumea Ta." Poti sa-ti aduci amine de o persoana care are nevoie si sa te rogi putin pentru ea, dupa care spune: "Doamne Iisuse Hristoase, miluieste-ne pe noi" si sa te doara pentru toti, ca sa nu plece... trenul doar cu un calator. Sa nu ne agatam numai de o problema si dupa aceea sa nu putem ajuta cu rugaciunea nici pe ceilalti, nici pe noi insine. Cand, de pilda, te rogi pentru un bolnav de cancer, sa te rogi pentru toti bolnavii de cancer si sa pui o rugaciune si pentru cei adormiti. Sau vezi un nefericit. Mintea ta sa mearga imediat la toti nefericitii si sa te rogi pentru ei. (...) Atunci cand merge cineva la subiecte speciale si se gandeste cat sufera semenii nostri, se foloseste pentru ca i se brodeaza inima. Astfel, cu inima indurerata, de la subiectele speciale merge la cele generale si ajuta tot mai mult prin rugaciunea inimii.

(...) Atunci cand intra dragostea, durerea, jertfa, intra un interes mai inalt si inima se indulceste. (...) sa spui "Doamne Iisuse Hristoase miluieste-ne pre noi" - ca astfel sa fie ajutati toti oamenii. In "miluieste-ne pre noi" sunt cuprinsi toti. Chiar si cei 5-6 mari - cati sunt ei - de care atarna soarta intregii lumi. (...) Sa lucrezi si sa te rogi poentru cei ce lucreaza. (...) Pentru ca sunt multi cei care lucreaza, si lucreaza mult. (...) Sa te rogi ca Dumnezeu sa lumineze si pe cei rai ca sa faca mai putin rau sau sa inlature cu desavarsire raul. Sa lumineze si pe cei buni, ca sa ajute lumea. Sa te rogi si pentru cei ce vor sa lucreze dar nu pot lucra, caci sunt bolnavi. Si pentru cei sanatosi care nu gasesc de lucru si au nevoie. Sa te gandesti la felurite situatii si sa te rogi pentru ele.

Atunci cand mintea merge la toti acestia, inima se brodeaza de durere si rugaciunea se face din inima. (..) De la cel ce nu are mare nevoie de rugaciune (chiar daca acesta ar crede ca are), inainteaza cineva si se gandeste la toti aceia care au mai mare nevoie. Atunci se ajuta si cel care credea ca are nevoie, deoarece s-a facut pricina ca ceilalti sa se roage pentru multi.